

Många med mig torde äfven hafva gjort den erfarenheten, att en vanlig arbetshäst är ofta lika säker att begagna vid enskilda ridningar, ja till och med säkrare än rustningshästen. På dessa anförda, på fakta grundade skäl vågar jag föreslå:

Det Riksdagen för sin del täcktes besluta och hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla, att rustningshästarne vid de indelta kavalleriregementena för såvida delegarne inom rusthållet derom blifva ense, af rusthållarne begagnas till måttligt arbete, under iakttagande af föreskriften att alltid hålla honom i passabelt hull och skick.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm i Januari 1870.

Åke Andersson.

N:o 63.

Af Herr *Jonas Jonasson*: Om ställande på vakans af rotarne vid södra Möre härads trenne båtsmanskompanier samt de inflytande vakansafgifternas användande till afföning för det nya befäl och underbefäl, som kan ifrågakomma.

Redan länge hafva innebyggarne i flera af rikets kustprovinser insett, att den nuvarande indelta båtsmansstyrkan öfverstiger Kongl. flottans nuvarande behof af bemanning och derföre öfverlemnad sig åt den förhoppning, att en del af denna styrka måtte komma att ställas på vakans. Nu har Kongl. Maj:t uti sin till Riksdagen afgifna nådiga Proposition angående Statsverkets tillstånd och behof jemte tillhörande bilagor ansett sig böra för Riksdagen tillkännagifva, att till följd af den under sednare åren vidtagna ombildning af vårt sjöförsvar ett betydligare antal båtsmansrotar blifvit för sjöförsvaret obehöfliga. Kongl. Maj:t föreslår emellertid i nåder, att 4 Norrlands, 2 Hallands, 1 Westergötlands, 1 Östergötlands, 1 Bohusläns och 3 Södra Möre härads båtsmanskompanier, tillsammans 1897 båtsmansrotar, skola öfverflyttas till indelta arméen, och

att i sammanhang härmed ett nytt indelt infanteriregemente skall uppsättas i Wester-Norrlands län samt 2:ne indelta jägarekorporer, en i Hallands och en i Calmar län. Denna anordning afser emellertid icke att föröka den indelta arméens styrka, alldenstund Kongl. Maj:t på samma gång antyder att ett någorlunda motsvarande antal rotar, som nu tillhöra indelta arméen, skola ställas på vakans, hvarigenom vakansafgifterna kunna användas till aflöning för befäl och underbefäl vid de nya stamtrupperna. Om sålunda hufvudsaken är att utan statskassans ytterligare betungande få medel för underhållande af ett större antal befäl och underbefäl än hittills inom indelta arméen, så vill det synas, som skulle den nu föreslagna anordningen innebära en onödig omväg, som tillika medför åtskilliga olägenheter. Det enklaste skulle ju i sådant fall vara att ställa de öfverådiga båtsmansrotarne på vakans, och att använda dessa vakansafgifter till befälslöner. Man undveke härigenom det omak, som uppstår derigenom, att manskap, som är inöfvadt till sjötjenst, skall omdresseras till landssoldater, någon ting som, då det till en del är fråga om till mögnare ålder komna personer, icke hafver sig så lätt, och hvilket under en följd af år skulle framkalla många obehag och en viss osäkerhet inom denna del af försvarsverket. Jag tilltror mig emellertid icke att kunna bedöma, huruvida det kan vara behöfligt, att i Wester-Norrland och i Halland uppsätta indelta trupper såsom stam för dervarande beväring. Deremot tror jag mig kunna inse, att sådant icke är behöfligt i Calmar län, som har ett indelt infanteriregemente. På dessa grunder vågar jag vördsamt föreslå:

att de af trenne Södra Möre båtsmanskompanier till 490 rotar, såsom af Kongl. Maj:t förklarade obehöfliga för sjöfösvaret, måtte tills vidare ställas på vakans, samt de härigenom inflytande vakansafgifterna användas till aflöning för det nya befäl och underbefäl, som vid indelta arméen kan ifrågakomma.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 25 Januari 1870.

J. Jonasson,
från Calmar län.